

[Martin Glerup]

gen har, og det er de registrerede grunde, det drejer sig om. Det kan ikke hjælpe, at man bare siger, at der er ikke nogen problemer med de grunde, for amtsebedsmændene fjerner jo ikke forureningen ved at skrive et brev til ejerne af dem. Dér, hvor der virkelig er tale om forurening, skal der ryddes op, og det er det, der kan ske hurtigere på denne måde, og det har Fremskridtspartiet jo også tidligere været enige med os i.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

For at nærme os en afslutning på diskussionen: Dér, hvor argumenterne kikker både i forhold til De Konservative og de socialdemokratiske socialister – og modsat os – er hele udgangspunktet, nemlig at fejlen blev begået, da man gik i gang med denne registrering af giftgrunde og foretog den på så ukvalificeret og så dårlig og så amatøragtig basis rundt omkring i amtskommunerne. Fremskridtspartiet advarede imod det, og Fremskridtspartiet sagde, at det ville gå galt. Fremskridtspartiets amtsrådsmedlemmer rundt omkring i landet strittede imod og sagde: Det er rent galt det her.

Når så skaden er sket, når tusindvis af sagesløse grundejere i dette land er blevet brændemærket af mere eller mindre tilfældigt uddannede miljømedarbejdere, der har siddet i frokostpauserne og bladet i gamle telefonbøger, kommer man rendende til Folketinget og siger: Nu vil vi prøve, om vi ikke kan rette op på det; så kan folk mod betaling af et gebyr slippe længere frem i køen. Med det tidligere behandlede lovforslag kan man begynde at lappe lidt på skaderne.

Der er kun én vej, og det er, at et flertal her i Folketinget erkender, at man har gjort i nærderne, at man har trådt i spinaten, at man har kvajet sig ud over, hvad man kan tillade sig, og så får ophævet de oprindelige registreringer. Så kan de miljømedarbejdere i øvrigt blive sat til noget fornuftigt, nemlig at rydde op de steder, hvor der virkelig er problemer, og det er jo ifølge hr. Martin Glerup i måske 10-15 pct. af tilfældene. Så kan resten, de 85-90 pct. af de grundejere, der er blevet berørt af dette her, derefter leve i fred og ro og uden problemer med kreditforeninger og banker, hvis de vil sælge, bygge til osv. osv. Det var den opgave, Folketinget burde påtage sig, frem for nu at

bakke bureaukraterne op og komme med yderligere lovforslag. Vi ved godt, hvordan dette her vil blive brugt og misbrugt rundt omkring i amtskommunerne, for vi ved jo, hvilke intentioner de medarbejdere, der skal forvalte dette her, har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-8, ændringsforslag nr. 1, § 9, således ændret, §§ 10 og 11, ændringsforslag nr. 2, ændringsforslag nr. 3, § 12, således ændret, §§ 13-19, ændringsforslag nr. 4, § 20, således ændret, §§ 21-26, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 27, § 27 i den nye affattelse og §§ 28-30

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven. (Faglige kontingenter m.v.).
Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 10/2 93. Første behandling 23/2 93. Betænkning 31/3 93).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.